

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch  
770 Eastern Parkway  
Brooklyn, N. Y. 11213  
493-9250

FREE TRANSLATION

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, נ. י.

By the Grace of G-d  
Rosh Chodesh<sup>1</sup> Nissan,<sup>2</sup> 5741  
Brooklyn, N.Y.

To the Sons and Daughters of our  
People Israel, Everywhere,  
G-d bless you all!

Greeting and Blessing:

Each day of the year has its significance,<sup>3</sup> its meaning, and its instructions.<sup>4</sup> There are days, however, that have a very special significance<sup>5</sup> because of the very important events that are associated with them. The remembrances which these days bring to mind call for a response<sup>6</sup> in every thinking person<sup>7</sup> down to concrete action<sup>8</sup> - "these days are remembered and activated."<sup>9</sup> Such a special day is Rosh Chodesh Nissan.

\*

\*

\*

Two cardinal events took place on the day of Rosh Chodesh Nissan, which are related in the Torah; already in *Torah Shebiksav* and - in still greater detail and length - in *Torah Shebe'al Peh*.

The first event took place when the Jewish people were in exile in Egypt. On this day they were instructed<sup>10</sup> concerning the month of Nissan as the first and foremost month of the year,<sup>11</sup> and, first of all, were given the Mitzvah of *Kiddush HaChodesh* (Sanctification of the New Moon) - the first Mitzvah<sup>12</sup> which our Jewish people received, as a people;<sup>13</sup> and thereupon followed immediately<sup>14</sup> by the laws of Korban Pesach, and of the Festival of Pesach, in detail and minute detail.

The second event took place on the next Rosh Chodesh Nissan,<sup>15</sup> when the Jewish people were already completely free physically, and in a state of spiritual freedom and great light,<sup>16</sup> at the foot of Mount Sinai.<sup>17</sup> On this day of Rosh Chodesh Nissan the Mishkan - Mikdosh (Sanctuary)<sup>18</sup> was erected in its full sanctity and glory,<sup>19</sup> whereupon began all services connected with the Mishkan in general, and in particular the offerings of the twelve princes of the Tribes. These included, first of all, the offerings (wagons and oxen)<sup>20</sup> which all twelve princes brought simultaneously on the first day of the Dedication, on Rosh Chodesh Nissan, followed by the consecutive offerings of the princes, each prince on his day, though they were all eager and worthy to offer them on Rosh Chodesh Nissan.<sup>21</sup> These happenings, too - both in regard to the erection of the Mishkan and the offerings of the princes, - are related in the Torah at great length, to emphasize their importance.

\*

\*

\*

The said two events, though, as mentioned, they took place at different times and in different places - different and diametrically opposite:

bondage and freedom; Mitzrayim and Mount Sinai - are nevertheless closely linked, so that they form one continuity, the point of which is as follows:

While still in (Egyptian) exile, Jews received the capacity to be truly and fully free, by virtue of the G-d-given Mitzvos<sup>22</sup> which create an eternal bond<sup>23</sup> between Jews and G-d, a bond that elevates them above the limitations (*metzarim*) and constraints of the world around them. This capacity is fully realized, and lastingly, through "Make Me a Mikdosh (Sanctuary) and I will dwell among them"<sup>24</sup> - in the plain meaning of the words, as well as in their deeper content,<sup>25</sup> namely: every Jew making within him and around him a *Mikdosh*, an "abode,"<sup>26</sup> for Hashem, so that the Divine Shechinah (Presence) dwells in every Jewish heart and in every Jewish home - also in the time of Golus,<sup>27</sup> when the physical Beis Hamikdosh is (temporarily) non-existent.

The instruction that follows from the above for every Jew, man and woman, in practical terms of the everyday life, is:

Every Jew, at any time and in any place, actually lives in both states of which Rosh Chodesh Nissan reminds us: servitude and freedom. Insofar as the soul is concerned, which is "truly a part of G-dliness Above,"<sup>28</sup> a Jew is always free,<sup>29</sup> and cannot be subservient to anyone or anything but to Hashem alone, who declares, "For unto Me are the children of Israel servants; they are My servants - not servants to servants."<sup>30</sup> Indeed, "royal servants are like royalty (are royalty)."<sup>31</sup>

However, due to the body (that houses the soul) a person is in a state of servitude. The body demands, and compels, service: feeding, clothing, etc., which places man in harness to supply the bodily needs; all the more so under the added constraints of the Golus in the ordinary sense.

At the same time, however, the body and the soul do not constitute two separate worlds, but one "world," the "small world"<sup>33</sup> of man, so that he could be a whole person (not a split personality), in whom the body and the soul live peacefully together a harmonious life. Thus the Torah teaches us that this state of inner harmony can be achieved only through the preponderance of the soul over the body;<sup>34</sup> that is to say, that the soul so irradiates and permeates the body with the light of Torah and Mitzvos<sup>35</sup> that the body with its animal nature submits, readily and willingly,<sup>36</sup> to the mastery of the soul, and then the person attains that quality of Divine service which is described as "with all (both) your hearts" - "with both your natures."<sup>37</sup>

\* \* \*

This is also one of the teachings of *Kiddush Hachodesh* and the Jewish method of reckoning time by the moon,<sup>38</sup> to which the Jewish people is analogous.

The moon has no light of its own;<sup>39</sup> all its brightness is of the sun. Similarly, a Jew's body in relation to his soul is like that of the moon, which shines only when it reflects the sun's light. And just as the moon's brightness increases progressively from Rosh Chodesh to the fifteenth of the month, when it attains its fullness,<sup>40</sup> so does the brightness of every Jew and of all Jews grow steadily by reflecting the light of the Torah and Mitzvos, in fulfillment of the Divine

request and promise,<sup>41</sup> "(You will) Make Me a Sanctuary and I will dwell in your midst."

And this finds expression in the offerings which Jews bring to the Sanctuary, including both kinds,<sup>42</sup> namely, the wagons, silver dishes, etc., and the burnt offerings, etc., which in time of Golus have their counterpart in prayers<sup>43</sup> and Mitzvos, beginning with the comprehensive Mitzvah of Tzedakah,<sup>44</sup> particularly in support of institutions of Torah and Tefillah, which are called *Mikdosh Me'at* ("Small Sanctuaries"),<sup>45</sup>

All of the above being carried on in the manner of *ma'alim b'kodesh*,<sup>46</sup> continuously upgrading all things of holiness - until it brings to an end the darkness of the Golus and the complete Geulah comes: "In Nissan the Jewish people were redeemed, and in Nissan they will be redeemed again (completely)."<sup>47</sup>

\*

\*

\*

In conclusion: Inasmuch as today, Rosh Chodesh Nissan, ushers in the month which the Torah, *Toras Emes*, designates as the Month of Geulah,<sup>48</sup> may G-d grant that everyone be redeemed from all distractions and hinderances, so as to be able to carry out all the above matters of *ma'alim b'kodesh* with greater devotion, greater vitality, and greater enthusiasm, resulting in completeness of action, speech, and thought, and providing also the immediate preparedness that -

From this Rosh Chodesh of Geulah, in this year of *Hakhel*<sup>49</sup> ("Assembling the people, the men, and the women, and the children");<sup>50</sup> begins the full realization of "We are Your people, and flock of Your pasture; we thank You continuously, and will tell Your praise to generation and generation,"<sup>51</sup>

And very soon in our days we will welcome Moshiach Tzidkeinu, bringing the true and complete Geulah.

With esteem and prayerful wishes for  
Hatzlachah in all above, and with  
blessing for a kosher and joyous  
Pesach,

/Signed. Menachem Schneerson/

(1) הכולל כל ימי החודש כראש הכולל כל איברי הגוף (עט"ר בתחלתו). ומובן שבמיוחד ימים מיוחדים שבו - חה"פ. וראה ר"ה (ד, א): באחד בניסן כו' רגל שבו כו'. (2) אותו יום נטל עשר עטרות (שבת פז, סע"ב וראה תוד"ה עשר. תו"ש לפקודי מ סקי"ט. וש"נ) - הובא בפרש"י עה"ת: ר"פ שמיני (מסדר עולם (פ"ז)), נשא ז, יב. שו"ע אדה"ז חאו"ח סתכ"ט ס"ט. וירושלמי שקלים בתחלתה שבו ביום נתרמה התרומה לקרבנות צבור (כולל - דאותו היום). וע"ד החסידות - ראה דרושי דא"ח עה"פ ויהי ביום השמיני. לקוטי לוי"צ לזח"ג ר"פ שמיני. והוא תחלת הנהגה נסית (עקידה פ' בא עה"פ החודש גו' (שער לח). הובא ונתבאר באוה"ת בראשית יח, ב ואילך. רד"ה החודש תרנ"ד, תרס"ו, תרע"ח (דפ' החודש). ועוד). חודש ניסן: שצירופו הוי' כסדרו (כתהאריז"ל בכ"מ. משנת חסידים מס' ניסן בתחלתה). וראה או"ת להה"מ בא ד"ה החודש הזה. וראה רד"ה החודש הזה תרכ"ז (וצע"ק למה דוקא בצירוף דניסן אין לערב כו' ואולי מפני שהוא שם כסדרו. ובד"ה החודש הזה אעת"ר (ריש ע' סד): ועיקר ההמשכה הוא בחודש ניסן דהצירוף הוא ש' הוי' כסדרן והיינו אמיתית הגילוי דש' הוי' שם העצם. ובע' סה: דכשהגיע ניסן היינו שכבר נמשך הגילוי מלמעלה בחי' הגילוי דעצמות אוא"ס). ניסן: ראה ברכות נז, רע"א: נסי נסים. (3) שהרי "כל יומא ויומא עביד עבידתי" - זח"ג צד, ב (וראה לקו"ש

חי"ב ע' 100 הע' 38). ובזח"א רסד, ב: מלמד שכל יום ויום יש לו כחו. (4) ובמכש"כ מתורת הבעש"ט שכל מה שהאדם רואה ושומע הוא הוראה מלמעלה בעבודתו להשם (כש"ט הוספות קכח-ט. וש"נ). (5) להעיר מענין יומין זכאין ש"מגלגלין זכות ליום זכאי וכו' (תענית כט, א). וראה זח"א רד, א. (6) ובלשון הכתוב בנוגע למצות תפילין (שהוקשה כל התורה כולה לתפילין - קידושין לה, א): לזכרון גו' למען תהי' גו' (בא יג, טו). (7) ובפרט כל אחד ואחת מבני"י שהם "עם חכם ונבון" (ואתחנן ד, ו). (8) שהוא העיקר (אבות פ"א מי"ז). (9) אסתר ט, כח. וגם פעולתו למעלה והשפעתו לאח"ז למטה (האריז"ל עה"פ הובא בספר תיקון שובבי"ם להרמ"ז. ובתוספת ביאור בלב דוד להחיד"א פכ"ט). (10) פסחים ו, ב ובתוד"ה ממאי שם. פרש"י (ממכילתא) עה"פ בא יב, ג. וראה פרש"י (ממכילתא) עה"פ שם, כח: כיון שקבלו עליהם (מר"ח) מעלה עליהם הכתוב כאילו עשו. וראה הגש"פ עם לקוטי טעמים (קה"ת תשל"ט) ע' תצ. (11) בא יב, ב. וראה אוה"ת עה"פ. מאמרי דא"ח ד"ה החודש (תרכ"ו; ה"ש"ת. ועוד). (12) ובלשון רש"י ר"פ בראשית (מדרז"ל): שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל. (13) רבותינו בעלי התוספות עה"ת ר"פ בראשית. וראה רע"ב שם. וראה רמב"ם הל' מלכים רפ"ט: בא אברהם כו' ויצחק כו' ויעקב כו' עמרם כו'. (14) בא שם בפסוק שלאחריו ואילך. (15) בחודש הראשון בשנה השנית באחד לחודש (פקודי מ, יז). (16) נוסח ההגדה (מפסחים קטז, ב). (17) ראה עירובין נד, א. שמו"ר פמ"א, ז. זח"ב קיג, סע"ב ואילך. (18) כמש"נ ועשו לי מקדש (תרומה כה, ח. וראה עירובין ב, א). (19) כי באותו היום העמידו ולא פרקו ושרתה בו שכינה (פרש"י שמיני ט, כג. נשא ז, א. ע"פ תנחומא פקודי יא. במדב"ר פי"ב, טו. ועוד), ואז "וכבוד ה' מלא את המשכן" (פקודי מ, לד). (20) נשא ז, ב ואילך. (21) ראה במדב"ר פי"ב, כא: לא הי' משה יודע כיצד יקריבו אם כולם כאחד כו'. ויתירה מזו - במדב"ר פי"ג, ט (הובא ונתבאר בלקו"ת נשא כט, ב): העלה עליהם הקב"ה כאילו כולם הקריבו ביום ראשון. (22) להעיר ממכילתא (הובא בפרש"י) עה"פ בא יב, ו: לא היו בידם מצוות להתעסק בהם כדי שיגאלו. ונתן להם שתי מצוות כו'. נתבאר בארוכה בלקו"ת חט"ז ע' 114 ואילך. (23) מצוה מלשון צוותא וחיבור (לקו"ת בחוקותי מה, ג. ובכ"מ). - להעיר מתניא פכ"ה (לב, א): ויחוד זה (שע"י התומ"צ) למעלה הוא נצחי לעולם ועד. (24) תרומה כה, ח. (25) ראה של"ה סט, א. ובכ"מ. ר"ח שער האהבה פ"ו קרוב לתחלתו. וראה כש"ט (הוצאת קה"ת) מב, סע"ב ואילך. תו"ח שמות תמג, א. (26) דנתאוה הקב"ה להיות לו ית' דירה בתחתונים (ראה תנחומא נשא טז. בחוקותי ג. במדב"ר פי"ג, ו. תניא פל"ו). (27) ד"כל מקום שנאמר לי אינו זז לעולם. במקדש ועשו לי מקדש" - מדרש שמואל פי"ט. ויק"ר פ"ב, ב (וראה גם ספרי עה"פ בהעלותך יא, טז), הובא ונתבאר בלקו"ת במדבר ט, ג ואילך. ובנדוד"ד - סה"מ תש"ח ע' 132 ואילך. (28) תניא רפ"ב. (29) ראה שיחת ג' תמוז תרפ"ז (סה"מ קונטרסים ח"א קעה, ב. לקו"ד כרך ד תרצב, א). (30) בהר כה, נח. וראה קידושין כב, ב. ב"מ י, א. (31) שבועות מז, ב. ספרי ופרש"י עה"פ דברים א, ז. (32) ראה תניא פמ"ז. ובכ"מ. (33) תנחומא פקודי ג. תקו"ז תס"ט (ק, ב. קא, א). וראה לקו"ת במדבר ה, א. (34) ראה תניא פל"ב: יסוד ושרש כל התורה הוא להגבי' כו'. (35) משלי ו, כג. (36) ראה לקו"ת ויקרא (ב, ד ועוד). דרושי דא"ח עה"פ משכני אחריך נרוצה. (37) ואתחנן ו, ה. ברכות נד, א. ספרי (הובא בפרש"י) עה"פ. וראה כש"ט (הוצאת קה"ת) הוספות סי' צא. (38) סוכה כט, א. ב"ר פ"ו, ג. וראה אוה"ת בראשית (ד, ב ואילך. ובכ"מ). (39) כי "סיהרא לית לה מגרמה כלום" (זח"א קפא, א. ועוד). וראה שבת קנו, סע"א. (40) זח"א קנ, רע"א. שמו"ר פט"ו, כו. (41) דציוויים שבתורה הם (גם) לשון עתיד (תו"א ס"פ תשא בנוגע ואהבת). (42) עולה (למעלה), תפלות - לשמים; עגלות, צדקה - לבריות. (43) שבמקום קרבנות תקנום (ברכות כו, א). (44) ראה מפרשי המשנה אבות (פ"א מ"ב) ועל גמ"ח. אגה"ק סל"ב: וכל הגוף נכלל בימין כו' צדקה. תניא פל"ז. (45) מגילה כט, א. (46) ברכות כח, א. ובכ"מ. (47) ר"ה יא, א. שמו"ר פט"ו, א. (48) שמו"ר שם. וראה אוה"ת בא ע' רסד ואילך. ד"ה החודש ה"ש"ת. (49) להעיר ממדרש הגדול עה"פ דברו אל כל עדת ישראל (בא יב, ג): מלמד שפרשה זו נאמרה בהקהל. וראה תו"ש שם. וש"נ. (50) וילך לא, יב. (51) תהלים עט, יג.